

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/60/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201197
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013201197.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: S. D., nar. XX.XX.XXXX., bytom I. X, R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.10.2013, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/258/2013-33 zo dňa 25.02.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/258/2013-33 zo dňa 25. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X . zo dňa 02.10.2013, ktorým odporkyňa podľa § 65, § 112 ods. 3 a 6 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa čl. 52 ods. 1, písm. a) Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 988/2009 znížila navrhovateľovi starobný dôchodok od 10.11.2013 na sumu 393,90 € mesačne s odôvodnením, že starobný dôchodok bol navrhovateľovi dočasne zvýšený v súlade s čl. 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania Nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, aj s prihliadnutím na doby zabezpečenia získané podľa právnych predpisov Českej republiky pred 01.01.1993. Za účelom prijatia definitívneho riešenia vo veci určenia príslušnosti na hodnotenie dôb zabezpečenia získaných do 31.12.1992 bývalými zamestnancami Českého plynárenského podniku, Tranzitný plynovod, odštepný závod Praha, miesto výkonu práce Kompresorová stanica č. 4 Ivanka pri Nitre bola uzatvorená dohoda ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky, podľa ktorej je s platnosťou od 22.08.2013 na účely aplikácie čl. 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou

republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení na hodnotenie dôb zabezpečenia získaných z dôvodu zamestnania u zamestnávateľa Tranzitný plynovod príslušná Česká republika. V súlade so záverom vyplývajúcim z dohody je inštitúciou príslušnou na priznanie dôchodku navrhovateľa za doby zabezpečenia, ktoré získal do 31.12.1992 Česká správa sociálneho zabezpečenia.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že dohoda ministra práce sociálnych vecí a rodiny SR a ministra práce a sociálnych vecí ČR je právne záväzná nielen pre fyzické osoby, ale aj pre právnické osoby. Postup ministrov pri uzatvorení dohody bol zákonný a nebol v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Účelom dohody bolo vyriešiť nevyjasnenú situáciu pri určovaní sídla zamestnávateľa, ktoré je rozhodujúce pri rozhodovaní o nároku na dôchodok za doby zamestnania pred dňom rozdelenia ČSFR, t. j. k 31.12.1992. Sociálna poisťovňa v minulých rokoch postupovala v konaniach o žiadostiach pracovníkov Kompresorovej stanice č. 4 Ivanka pri Nitre v súlade s platnými právnymi predpismi, hlavne podľa čl. 20 ods. 1 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení a podľa čl. 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní tejto Zmluvy, ale riadiac sa právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v jednotlivých rozhodnutiach, musela zmeniť spôsob rozhodovania. Až Dohodou platnou od 22.08.2013 sa v konečnom dôsledku doriešilo rozhodovanie o určovaní sídla zamestnávateľa pri rozhodovaniach o nároku na dôchodok pred dňom rozdelenia ČSFR u zamestnancov Kompresorová stanica č. 4 Ivanka pri Nitre. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť k retroaktívite, ako to tvrdí navrhovateľ v podanom doplnení odvolania zo dňa 25.02.2014, a to hlavne z toho dôvodu, že starobný dôchodok mu bol od 09.03.2010 priznaný len dočasne tak, ako keby bol vždy zamestnaný len u zamestnávateľa, ktorý mal sídlo v Slovenskej republike a dôchodkové poistenie by platil len na Slovensku.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia č. XXXXXXXXXX/XXX zo dňa 03.02.2014 bol navrhovateľovi priznaný čiastočný starobný dôchodok podľa českého právneho poriadku vo výške 8 930,- Kč, čo je po použití kurzu uvedenom v predmetnom rozhodnutí zo dňa 24.01.2014 (1 € = 27,698 Kč vyhlásený Európskou centrálnou bankou) suma vo výške 322,41 €. Na základe pôvodného rozhodnutia odporkyne bola navrhovateľovi priznaná výška starobného dôchodku, ktorý bol následne zvýšený na 885,30 € mesačne. Rozhodnutím bola výška starobného dôchodku znížená na sumu 402,70 € mesačne, čo je spolu s čiastočným dôchodkom priznaným rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia vo výške 322,41 € suma vo výške 725,11 €, a teda nižšia o 160,19 €, čím každý mesiac počnúc 10.11.2013 vzniká navrhovateľovi finančná ujma v tejto výške a pri uplatnení ďalších právnych prepisov o zvyšovaní dôchodku podľa slovenského práva od 10.11.2013 je táto suma ešte vyššia. Na doplnenie navrhovateľ uviedol, že Česká republika túto nerovnosť medzi občanmi rieši a dôchodky dorovnáva. Dôvodom na to je konštantné rozhodovanie Ústavného súdu Českej republiky, ktorý už svojím nálezom sp. zn. Pl. ÚS 31/94 (Sbírka rozhodnutí, zväzok 3, nález č. 25; vyhlásen pod č. 164/1995 Sb.) deklaroval: „akceptaci mezinárodní uznávané zásady, že ratifikací mezinárodních smluv nejsou dotčena výhodnější práva, ochrana a podmínky, poskytované a zaručené vnuřstátním zákonodárstvím“. Citujúc početné obdobné nálezy Ústavného súdu ČR uviedol, že aj napriek tomu, že tieto nálezy nie sú záväzné pre súdy v Slovenskej republike, posudzujú aplikáciu tej istej Zmluvy a jej súlad s ústavnoprávnymi princípmi základných práv a slobôd občanov, ktoré sú v Českej republike a Slovenskej republike rovnaké, nakoľko vychádzajú okrem iného aj z Listiny základných práv a slobôd. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že pokiaľ v slovenskom právnom poriadku neexistuje právna úprava o dorovnávaní dôchodkov, nemôže sa Zmluva vzťahovať na občanov, ktorým jej aplikáciou vzniká finančná ujma, a to len z dôvodu rozdelenia spoločného štátu. Nemožno bez ďalšieho podľa práva Európskej únie rovnakým spôsobom zaobchádzať s občanmi, ktorí sa dobrovoľne rozhodli pracovať v inom členskom štáte Európskej únie, a preto majú nárok na čiastkové dôchodky z rôznych členských štátov Európskej únie v zmysle legislatívy EÚ a s občanmi, ktorí stále pracovali na jednom mieste a len z dôvodu rozdelenia spoločného štátu teraz musia čeliť nedokonalosti Zmluvy a jej interpretácii. Je zrejmé, že v čase prijímania Zmluvy, keď existoval jednotný systém sociálneho zabezpečenia, nebolo možné predvídať, že následnou rozdielnou právnou úpravou v Českej republike a Slovenskej republike dôjde k

porušovaní ústavy. Je však vecou konkrétneho orgánu, ktorý aplikuje príslušné právne predpisy, aby ich aplikoval v konkrétnom čase tak, aby občanovi nevznikla ujma v dôsledku rozporu s Ústavou SR. Na základe uvedeného navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ vo svojom odvolaní považuje za neopodstatnené. Starobný dôchodok so zohľadnením aj dôb získaných podľa právnych predpisov Českej republiky bol priznaný len dočasne za účelom hmotného zabezpečenia navrhovateľa z dôvodu nepriznania dôchodku za doby zabezpečenia pred 01.01.1993 Českou správou sociálneho zabezpečenia z dôvodu, že Česká republika aplikovala iný výklad právnych predpisov. Po niekoľkých rokoch však česká strana uznala, že bolo hodnoverne preukázané, že sídlo zamestnávateľa navrhovateľa Tranzitný plynovod bolo ku dňu rozdelenia ČSFR v Českej republike, teda všetky doby zabezpečenia získané pred týmto dňom je príslušná hodnotiť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Keďže platné právne predpisy (medzinárodná zmluva a koordinačné nariadenia) jednoznačne určujú postup ako je potrebné hodnotiť doby zabezpečenia pred rozdelením republík, neprichádza do úvahy možnosť iného postupu ako znížiť dočasne priznaný starobný dôchodok. Navrhuje preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.04.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa čl. 20 ods. 1 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení (oznámenie MZV SR č. 318/1994 Z. z.), doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Podľa čl. 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení (oznámenie MZV SR č. 175/1995 Z. z.), sídlom zamestnávateľa sa rozumie adresa, ktorá je ako sídlo zapísaná v obchodnom registri. Ak je zamestnávateľom fyzická osoba, sídlom je adresa, ktorá je v obchodnom registri uvedená ako miesto podnikania; ak je zamestnávateľom odštepny závod alebo iná organizačná zložka zapísaná v obchodnom registri, sídlom zamestnávateľa sa rozumie adresa tohto odštepneho závodu alebo organizačnej zložky.

Podľa čl. 8 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, toto nariadenie nahrádza všetky dohovory o sociálnom zabezpečení uplatniteľné medzi členskými štátmi, na ktoré sa vzťahuje rozsah pôsobnosti nariadenia. Niektoré ustanovenia dohôd o sociálnom zabezpečení, ktoré uzavreli členské štáty pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia, však naďalej zostávajú v platnosti, za predpokladu, že sú pre príjemcov

výhodnejšie, alebo ak vyplývajú z určitých historických okolností a ich účinok je obmedzený časom (Zmluva medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení).

Podľa § 6 ods. 2 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, v prípade rozdielnosti stanovísk medzi inštitúciami alebo úradmi dvoch alebo viacerých členských štátov vo veci určenia inštitúcie povinnej vyplácať peňažné dávky alebo poskytovať vecné dávky, dotknutá osoba, ktorá by si mohla uplatniť nárok na dávky, ak by v tejto súvislosti nenastal spor, predbežne poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia miesta bydliska dotknutej osoby, alebo ak táto osoba nemá bydlisko na území niektorého z dotknutých členských štátov, podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia, ktorej sa žiadosť predložila ako prvej.

Podľa bodu 1 Dohody ministra práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo dňa 22.08.2013 o aplikácii článku 20 Zmluvy medzi Slovenskou a republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení z 29.10.1992, na účely aplikácie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou a republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení z 29.10.1992 obe strany po vzájomnej zhode považujú za miesto sídla zamestnávateľa, Českú republiku u zamestnancov Kompresorová stanica č. 4 Ivanka pri Nitre.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 112 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, dávka sa zníži, ak sa zistí, že sa dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Podľa § 112 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, dávka sa odníme, zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa dávka už vyplatila.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o znížení navrhovateľovho starobného dôchodku od 10.11.2013.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku dopĺňa ďalšie dôvody.

Zo spisu vyplýva, že pracovnou zmluvou zo dňa 02.01.1975 uzatvorenou medzi navrhovateľom ako zamestnancom na jednej strane a Tranzitným plynovodom, národným podnikom, oblasťný závod Nitra, resp. Tranzitným plynovodom, Praha 3, Na Chmelnici nouz 54 ako zamestnávateľom na druhej strane došlo od 02.01.1975 k založeniu pracovného pomeru. Dodatkom zo dňa 30.03.1992 došlo k zmene obsahu pôvodnej pracovnej zmluvy a bol uzatvorený medzi navrhovateľom ako zamestnancom a Českým plynárenským priemyslom, š. p., Tranzitný plynovod, o. z. Praha, Kompresorová stanica č. 4, Nitra - Ivanka, resp. o. z. Tranzitný plynovod KS-4 Nitra Ivanka. Aj podľa potvrdenia spoločnosti Eustream, a. s., ktorá je právnym nástupcom zamestnávateľa navrhovateľa, zo dňa 09.06.2010 navrhovateľ bol k 31.12.1992 zamestnancom Kompresorovej stanice č. 4, Ivanka pri Nitre, pričom sídlo zamestnávateľa bolo ku dňu rozdelenia ČSFR, t. j. k 31.12.1992 v Českej republike.

Keďže v zmysle koordinačných nariadení je naďalej v platnosti konkrétny článok medzinárodnej zmluvy,

pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa sa postupovalo v zmysle príslušných ustanovení, teda podľa článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení v spojení s článkom 15 Správnej dohody o vykonaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení. Po vyjadrení nesúhlasu s takýmto postupom pri hodnotení dôb zamestnania zo strany viacerých poistencov, ktorí pracovali u toho istého zamestnávateľa ako navrhovateľ (miesto výkonu práce Kompresorová stanica č. 4, Ivanka pri Nitre), bolo zistené, že Česká republika v zastúpení Českou správou sociálneho zabezpečenia má na posúdenie sídla zamestnávateľa ku dňu rozdelenia republík, rozdielny právny názor.

Za účelom zabezpečenia práva na hmotné zabezpečenie dotknutých zamestnancov, Sociálna poisťovňa ako inštitúcia miesta bydliska v súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia dočasne priznala a vyplácala dôchodok aj za doby zabezpečenia získané pred 01.01.1993, a to až do vyriešenia spornosti právneho posúdenia veci. Účelom takéhoto postupu, v dôsledku ktorého Sociálna poisťovňa dočasne prevzala výplatu dôchodkov aj za dobu zabezpečenia získanú podľa právnych predpisov Českej republiky, bolo hmotné zabezpečenie dotknutých zamestnancov, resp. ich pozostalých do budúcnosti.

V súlade s vyššie uvedeným, Sociálna poisťovňa ako inštitúcia miesta bydliska navrhovateľa rozhodla o dočasnom zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.06.2012, z odôvodnenia ktorého jednoznačne vyplýva, že zvýšenie dôchodku je len dočasné a dôchodok bol zvýšený v súlade s článkom 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup zabezpečenia, aj s prihliadnutím na doby zabezpečenia získané podľa právnych predpisov Českej republiky pred 01.01.1993. O tom, že zvýšenie dôchodku za doby zabezpečenia získané pred 01.01.1993 je len dočasné, mal navrhovateľ vedomosť nielen z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, ale aj z osobitného listu zo dňa 31.07.2012, v ktorom mu bola situácia podrobne zdôvodnená.

Po niekoľkých rokoch bolo výmenou listov ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo dňa 07.08.2013 a ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 22.08.2013 potvrdené, že na účely aplikácie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení Slovenská republika a Česká republika za miesto sídla zamestnávateľa Tranzitný plynovod považujú Českú republiku. Výmenou listov ministrov bolo dohodnuté, že ak Sociálna poisťovňa dočasne zvýšila dôchodok bývalému zamestnancovi Tranzitného plynovodu podľa článku 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 aj za doby zabezpečenia získané pred 01.01.1993, bolo potrebné v súlade s touto dohodou ministrov upraviť, resp. znížiť sumu starobného dôchodku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odporkyňa v dôsledku odlišného právneho názoru Českej správy sociálneho zabezpečenia týkajúceho sa posúdenia sídla zamestnávateľa a v snahe riešiť hmotné zabezpečenie navrhovateľa, rozhodla o dočasnom zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.06.2012. Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že ide len o dočasné rozhodnutie v ktorom bola určená výška starobného dôchodku stanovená na základe platných právnych predpisov Slovenskej republiky. Odporkyňa o dočasnosti uvedeného rozhodnutia a následkoch vzniknutých po odstránení názorového rozporu navrhovateľa náležite a zrozumiteľne upozornila v odôvodnení rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.06.2012 z ktorého vyplynulo, že odporkyňa po odstránení názorového rozporu bude vyplácať dôchodok len za obdobie dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ získal podľa právnych predpisov SR po 31.12.1992, t. j. po rozdelení SR. Do výpočtu výšky starobného dôchodku však bolo zahrnuté v dôsledku sporného názoru ohľadom určenia sídla zamestnávateľa aj obdobie pred 01.01.1993 (rozdelenie ČSFR). Takto určená výška starobného dôchodku podľa platných a účinných právnych predpisov SR preto mohla byť v dôsledku rôznych právnych úprav nižšia, rovná alebo vyššia ako výška dôchodku určená po zhodnotení obdobia do roku 1993 podľa právnych predpisov ČR a po zhodnotení obdobia po roku 1993 podľa právnych predpisov SR. Na základe dohody ministrov oboch štátov došlo k odstráneniu názorového rozporu v otázke sídla zamestnávateľa pre miesto výkonu práce Kompresorová stanica č. 4, Ivanka pri Nitre, pričom bolo nevyhnutné upraviť aj výšky vyplácaných dočasných

starobných dôchodkov, pretože tieto boli vyplácané vo vyššej sume ako patrili. Preto postup odporkyne ako aj jej rozhodnutie, ktorým znížila navrhovateľovi výšku starobného dôchodku s poukazom na zhodnotené obdobie dôchodkového poistenia (od 01.01.1993) je v súlade so zákonom. Obdobie dôchodkového poistenia do 31.12.1992 bolo zhodnotené v rozhodnutí Českej správy sociálneho zabezpečenia v zmysle právnych predpisov ČR, pričom výslednú výšku starobného dôchodku sú oprávnené preskúmať príslušné štátne orgány Českej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/258/2013-33 zo dňa 25.02.2014 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.